

Biuletyn Parafialny

Żory Warszowice

11

2018

(102)

Hasło miesiąca:

*I widziałem miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak przyozdobiona oblubienica dla męża swego.
/Obj 21,2/*

Przyszłość

Powitanie

Szymon Samoraj

Ostatnie tygodnie kolejnego roku kościelnego – dobra okazja, by na chwilę zwolnić kroku, rozejrzeć się dookoła i... z nadzieją spojrzeć w przyszłość. Listopadowe hasło miesiąca odwraca naszą uwagę od cmentarnej ziemi, w której nie ma już naszych bliskich, i kieruje go ku nowemu Jeruzalem, gdzie, w co wierzymy, chcemy się razem spotkać z naszym Ojcem. Nie sposób opisać, jak wspaniałym dowodem Bożej Miłości dla każdego z nas, jest możliwość spędzenia choć chwili w TAKIM miejscu. A przecież Pan obiecuje tym, którzy mu zaufali i pozostali wierni w tym świecie, całą wieczność w swoim Królestwie!

Miłość i zaufanie – te dwa słowa najtrafniej opisują tematykę listopadowego Biuletynu. Najpierw rzecz o zaufaniu, wierze w Boże obietnice, nawet (a może szczególnie) wtedy, gdy zupełnie nie mieszczą się w naszej głowie. Następnie kilka słów o miłości - tej, do której dzielenia zostaliśmy przez Niego powołani. W tym numerze sporo istotnych wiadomości z życia naszego Kościoła, przegląd wydarzeń parafialnych i szereg zaproszeń i impulsów do działania (do uzewnętrznienia naszej braterskiej miłości).

Na koniec jeszcze jeden apel. To już ostatnie dni na przygotowanie paczek w akcji „Prezent pod choinkę”. Jeszcze raz gorąco zachęcam do spakowania odrobiny Miłości w pudełko po butach!

Zaufanie

Rozważanie

Tomasz Marek

Listopad to miesiąc zadumy. Wepchnięty w koleiny myślenia o sprawach ostatecznych, postanowiłem zadać sobie pytanie: „Jak długo można ufać Bogu?”.

To, co klasyczne, jest piękne i prawdziwe. Dlaczego by więc nie przyglądać się życiu jednego z największych klasyków w tej dziedzinie? Weźmy pod lupę Abrahama.

Abraham. To od niego w pierwszej księdze Biblii zaczyna się tzw. historia patriarchów. Rozdziały 12-25 Pierwszej Księgi Mojżeszowej (Księgi Rodzaju), opisują niezwykle ciekawe, burzliwe, pełne napięć i do dziś tajemniczych scen z życia tego protoplasty Narodu Wybranego.

Ale do rzeczy.

Po pierwsze nie Abraham, tylko Abram. „Pan rzekł do Abrama: Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej (...) do kraju, który ci ukazę. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród (...)”. (1 Mż 12,1-2). Abram słyszy Boże powołanie. Boży głos! Jak go usłyszeć? Jak być pewnym, że to On? Gdzie Go szukać? We własnym wnętrzu czy w impulsach docierających do nas z zewnątrz?

Tekst biblijny milczy na ten temat, zwraca za to uwagę na reakcję Abrama. Abram usłyszał Boga, na to słyszenie-słuchanie Abram odpowiada iście po hebrajsku – czynem: „Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał (...) Abram miał 75 lat, gdy wyszedł z Charanu [do Kanaanu].” (1 Mż 12,4).

Tu zaznaczamy punkt „0” na osi zaufania. 75 lat. To tu zaczyna się historia, której telegraficzny skrót wygląda następująco:

- 75 lat: pierwsza obietnica liczego potomstwa („policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić (...) tak liczne będzie twoje potomstwo”);
- 99 lat: przymierze między Bogiem a Abramem, zmiana imion (Abram->Abraham („ojciec mnóstwa [narodów]”, Saraj->Sara („księżniczka”));
- 100 lat: narodziny syna Izaaka;
- 160 lat: narodziny wnuków, Ezawa i Jakuba;
- 175 lat: śmierć Abrahama.

Jak w telegraficznych skrótach, tak i tutaj umyka nam mnóstwo szczegółów. Telegraficznie zwróćmy uwagę tylko na kilka ciekawostek.

- 25 lat minęło od czasu pierwszej obietnicy do czasu narodzin syna. 25 lat. 300 miesięcy. Toż to prawdziwy kredyt. Kredyt zaufania!
- Rok przed narodzinami syna, gdy Sara usłyszała, że ma zostać 90-letnią matką, zaśmiała się w najlepsze. Abraham też się śmiał, myśląc o sobie jako o stuletnim ojcu. Gdy rodzi się ich syn, nazywają go... Izaak („śmiech”).
- Kolejne 60 lat czekania (kolejne dwa kredyty) na kolejnych dwóch potomków rodu. Rodu, który liczny miał być jak gwiazdy na niebie.

- 15 lat później Abraham „zmarł w późnej, lecz szczęśliwej starości, syty życia (...)”. Nie miał jednak szansy zobaczyć swych prawnuków, których było już w istocie znacznie więcej (Ezaw: 5 synów, (?) córki; Jakub: 12 synów, 1 córka).
- Pomiędzy pierwszym „zagadnięciem” Abrama a jego śmiercią mija 100 lat.

Przed oczami mamy całe życie Abrahama. Jak w migawce widzimy największe przesilenia, najdonioślejsze wydarzenia. Czasem się zdarza, że i własne życie widzimy jak w migawce. Jaka byłaby to opowieść? Czy znalazłoby się tam miejsce na zaufanie?

W stosunku do obcych jesteśmy nieufni. Ufamy tym, którzy są nam w jakimś stopniu bliscy. Co musi się stać, co trzeba zrobić, by zaufać Bogu? Jak można przygotować grunt pod relację z Bogiem, który zrobił już wszystko, by być blisko? Jak przygotować się na spotkanie z Tym, który jak nikt, jak żaden człowiek, żaden bank, godzien jest zaufania?

Abraham zaufał Bogu. 300 miesięcy kredytu zaufania, 100 lat czekania na spełnienie gwieździstej obietnicy, i... umiera nie widząc swojego wielkiego rodu, liczego jak ziarnka piasku nad brzegiem morza. Rozczarowanie, frustracja, gniew, żal – co może towarzyszyć człowiekowi, który czeka 100 lat, cały wiek, „całą wieczność”, na spełnienie obietnicy? Jak zgorzkniałym człowiekiem mógł stać się Abraham, przybierając wobec Boga postawę roszczeniową? Tymczasem Abraham umiera szczęśliwy i syty życia. Ciche, skromne, spokojne, cierpliwe jak rzeka zaufanie sięga dalej, widzi więcej, oczekuje nie tylko tego, co można zobaczyć w doczesności, spodziewa się wszechmocy Boga nie tylko w czasie ziemskiego życia. I... dziś już wiemy, że obietnica dana Abrahamowi została spełniona. Edomici, Amalekici, Kenizyci, Izraelici – to biblijne narody pochodzące od Abrahama, „ojca wielu [narodów]”.

Pusty śmiech może być reakcją na niedorzeczność. Na naiwność. Na (wyborcze?) obietnice bez pokrycia. Śmiech nerwowy może być reakcją obronną: śmiejemy się zakrywając swój stres, strach, przejęcie; odwracamy nim uwagę od naszych słabości. Serdeczny śmiech może być w końcu wyrazem nadzwyczajnej radości. Nigdy, mam nadzieję, nie zapomnę tego uczucia: dwa razy w życiu, w szpitalu na porodówce.

A jaki jest śmiech w przestrzeni zaufania? Czy w zaufaniu Bogu jest miejsce na radość?

Za słuchanie Bożego głosu każdy jest odpowiedzialny sam przed sobą. Co to znaczy? To znaczy, że kto chce zaufać Bogu, musi jak Abram wyruszyć w drogę. Zostawić swoje przyzwyczajenia, pozwolić przewietrzyć mieszkanie swojego życia. Wsłuchać się w Boży głos, to wyruszyć na poszukiwanie Stwórcy, to pozwolić sobie na modlitwę, to dać sobie czas i miejsce, by echo Bożego Słowa mogło odbić się w myślach, by zapadło w umysł i serce, by wydało owoc.

No i ostatnie, a zarazem pierwsze pytanie: jak długo można ufać Bogu? Jak widać na klasycznym przykładzie – a to, co klasyczne jest piękne i prawdziwe – choćby i 100 lat, wiek cały, wieczność. Prawdziwe zaufanie sięga dalej niż dni naszego życia, prawdziwe zaufanie sięga poza grób. Zupełnie jak nasz Bóg: wieczny, dający nadzieję, towarzyszący nam w każdym dniu wędrówki naszego życia, aż po jej kres.

Wiara czynna w Miłości

Spotkajmy się
Danuta Samoraj

"Bo aniołom swoim polecił, aby cię strzegli na wszystkich drogach swoich"(Psalm91,10)

Czy spotkałeś już kiedyś anioła...? Nie, nie takiego pulchnego cherubinka ze skrzydełkami, ani nawet nie posągową postać z aureolą, ale...

Kiedy byłeś w trudnym, beznadziejnym położeniu, kiedy wszelkie sposoby rozwiązania problemu zawiodły, zjawił się ktoś, kto zaoferował ci pomoc. Pamiętasz to uczucie, kiedy "kamień spada z serca" i wszystko naraz staje się możliwe, po prostu, problem się rozwiązuje - czy nie pomyślałeś wtedy, "ten człowiek jest moim aniołem?"

Czy ja, czy ty, możemy być" aniołami"?

Ostatnio odkryłam, że naprawdę niewiele potrzeba, aby sprawić innym radość, być pomocnym...

Niewielki gest wobec kogoś, spowodował wielki wybuch wdzięczności z jego strony, zupełnie niewspółmierny do mojego zaangażowania. Bo dzień dla tego kogoś nie zaczął się miło, bo ktoś odmówił drobnej przysługi, a mój gest trafił w sam środek niedobrego dnia.

"Bóg zapłać"- usłyszałam w podziękowaniu za poczęstowanie chłopaka kanapką, kiedy stanął w moich drzwiach, prosząc o coś do jedzenia... Na pewno! Robi to przecież codziennie... Wciąż na nowo doświadczam Jego opieki, pomocy, którą przynosi mi przez kogoś bliskiego, a czasem zupełnie obcego mi,

człowieka. Tak wypełnia swoją obietnicę wobec swoich dzieci, więc i ja, pomagając innym, mogę być Jego sposobem na wypełnienie tej obietnicy wobec kogoś innego. Wystarczy, w odruchu serca, zrobić dla kogoś coś w odpowiednim miejscu i czasie.

"Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnieście uczynili"(Mat 25,40)"

„Pomóż nam spakować miłość”- pod takim hasłem odbywa się coroczna akcja "Prezent pod choinkę". Kiedy przygotowuję swoją paczkę, wyobrażam sobie dziecko: -Polinę, Roberta, Michała,(o których można przeczytać na stronie akcji), lub o jakimś innym imieniu, kiedy otwiera pudełko. Widzę ten błysk w oczach, jego radość z prezentu, który być może będzie jego jedynym prezentem świątecznym i myślę wtedy: chociaż cię nie znam, posyłam ci maleńki okruch miłości, którą codziennie obdarza mnie ON!

Dzieci, nieznane nam z imienia, a przecież każde z nich ma swoją niewesołą historię. Dzieci, które tak mało mają w życiu miłości... o wiele mniej, niż nasze dzieci, którym, dzięki Bogu, niczego nie brakuje... możesz i ty któreś z nich obdarować, a w pudełku znajdzie... twoją miłość?

"Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać" (Dz 20,34)

Właściwy czas, właściwy gest - czasem naprawdę niewiele nas to kosztuje, a dla kogoś staje się powodem do radości, pomocą, ratunkiem... Dobre słowo, kanapka, prezent, poświęcony czas, rozmowa, pomoc we właściwym czasie - to działa w dwie strony, wdzięczność obdarowanego jest darem dla nas, staje się naszym błogosławieństwem, więc może tym razem...

Trochę inny ADWENT...?

Każdy z nas, choć ma może niewiele, ma coś, co mógłby ofiarować innym. Jeżeli myślisz, że posiadasz zbyt mało, aby podzielić to z kimś, przypomnij sobie chłopca, który kiedyś sprawił, że jego pięcioma chlebami i dwoma rybami najadło się więcej niż 5000 głodnych ludzi.(Jan 6,5-15). On oddał to, co miał, a Boże błogosławieństwo dokonało cudu.

Więc... choć każdy z nas ma niewiele, to razem, jako społeczność, mamy całkiem sporo, żeby zorganizować z tego KIERMASZ MIŁOŚCI - małe drobinki miłości, ofiarowane przez nas innym... taki pomysł na czynne świętowanie Bożego Narodzenia...

Więc:

- jeżeli potrafisz wykonać coś własnoręcznie,
- jeżeli masz zmysł organizacyjny,
- jeżeli masz trochę wolnego czasu,
- jeżeli mógłbyś nabyć coś za niewielką kwotę,
- jeżeli możesz podarować "coś"...

jeżeli możesz i zechcesz to ofiarować, to zapraszamy! Razem, możemy nasze małe drobinki miłości zamienić na konkretną kwotę, a tą przeznaczyć na coś, dla kogoś..

Ja, ty, każdy z nas... możemy być dla siebie "aniołami"... „ A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia. Przeto, póki czas mamy, dobrze czynmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary.”(Gal.6/9-10) Dobro powraca!

W pierwszą niedzielę Adwentu w Żorach ruszy Kiermasz Adwentowy działający w Sali parafialnej po niedzielnych nabożeństwach. Chcemy, żeby była to okazja do spotkania, zaprezentowania talentów i zdolności. Ktoś przygotowuje kartki, ktoś inny przyniesie świąteczne wypieki, ozdoby jeszcze ktoś stanie za stołem i poprowadzi sprzedaż... taki jest pomysł na ten pierwszy (mamy nadzieję, że pierwszy z wielu) Parafialnych Kiermaszów. Żeby wcielić go w życie potrzebujemy Ciebie! Dlatego w listopadzie zachęcamy każdą i każdego z Was – pomyśl, w jaki sposób możesz włączyć się w przygotowania. Zachęcamy do kontaktu z Radnymi: Panią Janiną Niemczyk oraz Szymonem Samorajem, lub też Kancelarią Parafialną w Żorach – zbierzmy pomysły a w czasie Adwentu odwiedzimy salę parafialną i zobaczymy, ile jesteśmy w stanie wspólnie zdziałać.

Organizatorzy

„Słodkie cytryny” i nie tylko...

Lidia Czyż na spotkaniu PTEw

Za nami...

Elżbieta Siłek

Żorski oddział PTEw w dniu 27 października 2018 r. zgromadził liczne grono uczestników na spotkaniu autorskim z pisarką Lidią Czyż, znaną również z zaangażowania w chrześcijańską pracę wśród kobiet i młodzieży. Sylwetkę autorki zaprezentował prezes oddziału, Józef Chmiel, wskazując na różnorodność dorobku pisarskiego z wyróżnieniem pięciu poczytnych powieści.

Pani Lidia Czyż opowiedziała słuchaczom o początkach swej pracy twórczej. Przedstawiała genezę powstawania kolejnych utworów, inspirowanych prawdziwymi historiami, poznanymi poprzez osobiste relacje z osobami, których losy zapisała na kartach powieści.

Autorka zadebiutowała powieścią „Mocniejsza niż śmierć”. W utworze dynamiczne i zaskakujące opisy ukazują szczególne zdarzenia z życia bohaterów, gdzie w ostateczności zwrot wydarzeń, proces przemiany

duchowej daje siłę zdolne wyzwolić młodego człowieka z samego dna rozpacz. „Narodziny perły” to książka o miłości, stracie i uzależnieniu - to historia ludzi, których szczęśliwe życie zamieniło się w piekło. Jednak mimo ogromu dramatycznych przeżyć, siła woli i moc wiary, miłość i przebaczenie wskazują drogę wyzwolenia.

Dramatyczną historię życia przedstawia powieść pt. „Pozostała tylko nadzieja” - ukazuje losy kobiety od jej wczesnej młodości po wiek dojrzały; czas naznaczony nadzieją na stabilizację życia rodzinnego oraz odnalezienie, utraconego w dzieciństwie, ojca. Po długich latach rozłąki spotkanie z ojcem staje się dopełnieniem jej życia, utwierdza wiarę w bezwarunkową Miłość Bożą, która nadaje prawdziwą wartość jej życiu.

Czwarta powieść pt. „Tato” opisuje los dojrzałego mężczyzny, który z perspektywy swej dojrzałości cofa się w przeszłość, w czas dzieciństwa i dorastania, po wybór własnej drogi życiowej. Znaczącym wydarzeniem było znalezienie starej, szarej koperty, zawierającej dokumenty adopcji, odkrywające prawdziwą historię jego życia. Powieść porusza jeden z najważniejszych aspektów adopcji, czyli jawność adopcji i jej znaczenie w życiu adoptowanego dziecka.

Inna powieść pt. „Słodkie cytryny” ukazuje dzieje osamotnionej matki wychowującej syna z zespołem Aspergera. Opisana tu historia uświadamia czytelnika, na czym polega i czym się charakteryzuje to schorzenie, przedstawia zarazem jak trudne jest wychowywać niepełnosprawne - „inne” dziecko.

Wszystkie książki autorstwa Lidii Czyż powstały na kanwie żywych, bezpośrednich zwierzeń i opowieści o dramatycznych doświadczeniach życiowych ich bohaterów. Znaczącym przekazem wszystkich powieści jest wątek wiary, nadziei i miłości; jest proces przemiany duchowej, otwarcie się na świat i wyjście poza krąg bolesnych przeżyć.

W dalszej części spotkania toczyła się swobodna dyskusja, w ramach której autorka odpowiadała na zadawane jej pytania, związane z jej powołaniem twórczym.

Po zakończeniu dyskusji uczestnicy mogli nabyć prezentowane książki wraz z autografem autorki.

Przegląd wydarzeń parafialnych

- W połowie października dokonano **odbioru prac remontowych w budynku parafii w Warszawicach** – remont dachu. Dziękujemy za ofiary, pracę i wsparcie duchowe w czasie tego remontu.
- 19 października dokonano **odbioru dotąd wykonanych prac remontowych w budynku parafii w Żorach** przez Konserwatora Zabytków i Inspektora Nadzoru Budowlanego – instalacji elektrycznej, prac wykończeniowych w salach na parterze i kancelarii parafialnej, wymiany okien i drzwi zewnętrznych. Serdecznie dziękujemy za wsparcie, jakiego udzieliliście w obliczu tych wyzwań, zarówno finansowe, jak i duchowe. Bez niego wykonanie tej części remontu mogłoby okazać się niemożliwe. Bóg zapłać!
- W ostatnim miesiącu pożegnaliśmy **śp. Hildegardę Bubę** (Warszowice). Powierzamy jej bliskich opiece naszego Boga w modlitwie.

Uchwały Synodu Kościoła

Z życia Kościoła

W dniach 12-14 października w Łodzi obradował Synod Kościoła. Wśród poruszonych tematów znalazły się:

Konfirmacja: Synod podjął uchwałę, w której, doceniając wagę Konfirmacji w życiu młodych ewangelików, ustalił wiek przystąpienia do niej pomiędzy 13 a 16 rokiem życia, po trwającej przynajmniej dwa lata nauce konfirmacyjnej. Jednocześnie, decyzją Synodu, Konfirmacja nie wiąże się z dopuszczeniem do Sakramentu Ołtarza. Do Komunii Świętej będzie mógł przystąpić każdy ochrzczony „po przejściu (...) odpowiedniego przygotowania pozwalającego odróżnić Wieczerzę Pańską od zwykłych posiłków, a także po stosownym przygotowaniu rodziców lub opiekunów dziecka, którzy będą odpowiadać za każdorazowe dopuszczenie dziecka do udziału w sakramencie”.

Rodzice chrzestni: Synod wprowadził zmianę w Pragmatyce Służbowej, zgodnie z którą rodzicem chrzestnym dziecka chrzczonego w Kościele ewangelicko-augsburskim musi być członek KEA lub innego Kościoła trynitarnego (wyznającego wiarę w Trójcę Świętą) uznającego chrzest dzieci.

Przygotowując się do przyszłorocznych wyborów Biskupa Kościoła, Synodałowie doprecyzowali **przepisy Zasadniczego Prawa Wewnętrznego w zakresie zgłaszania kandydatur w wyborach na urząd Biskupa Kościoła i Biskupa Diecezjalnego**. Kandydatury zgłasza odpowiednio Ogólnopolska lub Diecezjalna Konferencja Duchownych lub co najmniej 15-osobowa grupa członków Synodu Kościoła lub Synodu Diecezjalnego. Urzędujący Biskupi nie zgłaszają swoich kandydatur samodzielnie.

Ponadto Synod przyjął uchwały dotyczące **tematyki podejmowanej w kolejnych latach** (rok 2019 ustanowiono Rokiem troski o stworzenie, a rok 2020 Rokiem wolności chrześcijańskiej), zaproszenia Zgromadzenia Ogólnego Światowej Federacji Luterskiej w roku 2023 do Krakowa, zwolnieniu parafii i diecezji z obowiązku wnioskowania o zwolnienie ze składek kościelnych w przypadku otrzymywanych dotacji i subwencji od instytucji zewnętrznych, zatwierdzeniu nowych perykop liturgicznych, przyjęciu programów nauczania lekcji religii w szkołach ponadpodstawowych oraz rezygnacji z tytułowania duchownych ewangelickich archaicznymi zwrotami „Przewielebny”, „Najprzewielebniejszy” (w ich miejsce przyjęto formułę „Brat”, „Siostra”).

Z życia Kościoła

- ♦ W niedzielę, 14 października, Ewangelicy w Gierałcicach świętowali **195 Pamiątkę Poświęcenia Kościoła**. W tych uroczystościach uczestniczył również nasz chór parafialny wraz z ks. Proboszczem, który wygłosił kazanie podczas świątecznego nabożeństwa.
- ♦ 21 października Wyborcze Zgromadzenie Parafialne w Cieszynie wybrało nowego proboszcza miejscowej parafii. Został nim **ks. Marcin Brzóska**, dotychczasowy proboszcz parafii w Świętochłowicach. Wybory proboszcza w największej parafii ewangelickiej w Polsce odbyły się w związku z odejściem na emeryturę ks. Janusza Sikory.
- ♦ Kościół w Goleiszowie gościł tegoroczną **Noc z Lutrem**. Spotkanie pod hasłem „Dobra Marka” odbyło się tradycyjnie w Święto Reformacji.
- ♦ W niedzielę, 28 października w Kościele Jezusowym w Cieszynie odbyło się **Dziękczynne Nabożeństwo z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości** i 100-lecia połączenia Diecezji Cieszyńskiej z Kościołem Ewangelicko-Augsburskim w Polsce. Kazanie wygłosił Biskup Kościoła, ks. Jerzy Samiec.
- ♦ Podczas tego nabożeństwa zostały również wręczone **nagrody im. ks. Leopolda Otto**, przyznawane przez Zwiastun Ewangelicki. Tegorocznymi laureatami są: Ewangelickie Duszpasterstwo Wojskowe i Polskie Towarzystwo Ewangelickie.
- ♦ 1 listopada, w wieku 52 lat, zmarł **śp. ks. Alfred Staniek**, proboszcz parafii w Istebnej. Pozostawił żonę i córkę. Uroczystości żałobne odbędą się w środę, 7 listopada w kościele w Wiśle Centrum, oraz w czwartek, 8 listopada, na cmentarzu w Gierałcicach na Opolszczyźnie.
- ♦ W sobotę, 3 listopada, w Bytomiu-Miechowicach obradowała **Jesienna Sesja Synodu Diecezji Katowickiej**. Synodałowie uczestniczyli również w uroczystości poświęcenia nowego Domu Opieki.

Kancelaria parafialna poleca

Informacje

W naszej kancelarii parafialnej można zaopatrzyć się już w Biblię, śpiewniki, książki i kalendarze na 2019 rok. Polecamy:

- Śpiewnik Pogrzebowy – 20zł
- Śpiewnik Ewangelicki – 45zł
- Kalendarz „Szwajcarski” – 15zł
- Kalendarz zrywany lub książkowy „Dobry Zasiew” – 7zł
- „Słodkie cytryny”, najnowsza powieść Lidii Czyż – 35zł
- „Ewangelicy w Suszcu” – 30zł
- „Rodzinny Advent”

Ilość egzemplarzy ograniczona, w przypadku większego zainteresowania jest możliwe domówienie wybranych pozycji. Zachęcamy do zakupu.

Informacje

- ♦ Zapraszamy na **nabożeństwa** w naszych parafiach w listopadzie, w niedzielę o godz. 8:00 w Warszowicach i o godz. 10:00 w Żorach. Równoległe z nabożeństwami odbywają się **Szkółki Niedzielne** dla dzieci.
- ♦ Najbliższe spotkanie **Koła Pań** w Żorach odbędzie się 8 listopada o godz. 17:00. Zapraszamy.
- ♦ Polecamy też **Spotkanie Parafialne** w Warszowicach – 15 listopada, również o godz. 17:00.

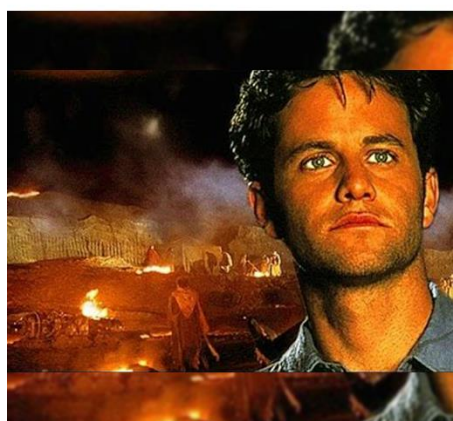
- ♦ Listopadowe **Spotkania z Biblią** odbędą się 13 i 27 listopada o godz. 19:00 w Żorach. W czasie spotkania 13.11 planujemy zobaczyć film „Pozostawieni” (z krótkim komentarzem i dyskusją pod koniec spotkania). Zapraszamy!
- ♦ Żorski oddział **PTEw** zaprasza na 17 listopada do Muzeum Miejskiego. Temat – „Świat Ajnów a Bronisław Piłsudski” – przedstawi dr Lucjan Buchalik. Początek spotkania o godz. 17:00.
- ♦ Chcemy już zaprosić na adwentowe spotkania w naszych parafiach. I tak, naszych **Seniorów** zapraszamy w pierwszą niedzielę Adwentu (2 grudnia) po nabożeństwie na spotkanie w Warszowicach, natomiast w drugą niedzielę Adwentu (9 grudnia) chcemy się spotkać w Żorach, również po nabożeństwie. W tym roku **Gwiazdki dla Dzieci** odbędą się 16 grudnia w Żorach i 23 grudnia w Warszowicach. Serdecznie zapraszamy!
- ♦ Powoli przymierzamy się do uruchomienia i prowadzenia parafialnego kanału w serwisie **YouTube**. W najbliższych tygodniach (i w kolejnym numerze Biuletynu) pojawi się więcej informacji na ten temat. Zachęcamy do wyszukania kanału „Ewangelicy w Żorach” – pierwsze nagrania są już dostępne!

**SPOTKANIE
Z BIBLIĄ**

13 i 27 listopada
godz. 19:00
ŻORY

Zapraszamy!

POZOSTAWIENI

13 listopada 2018
godz. 19:00
Parafia w Żorach

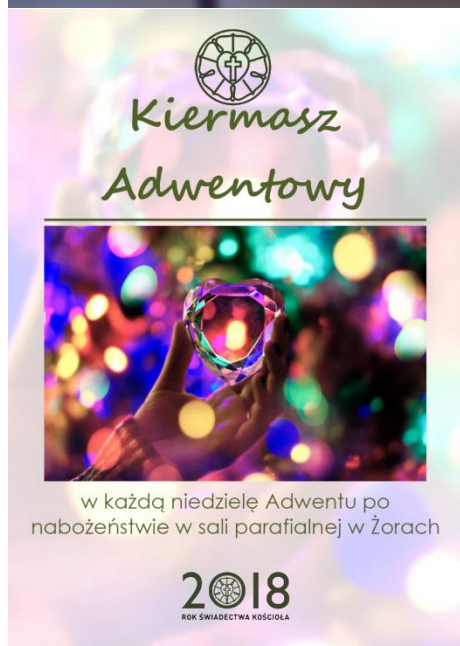

**SPOTKANIE
PARAFIALNE**

WARSZOWICE

15 listopada
godz. 17:00

Zapraszamy!

**Kiermasz
Adwentowy**

w każdą niedzielę Adwentu po
nabożeństwie w sali parafialnej w Żorach

2018
ROK ŚWIĄDECTWA KOŚCIOŁA

*Przedświąteczne
Spotkanie
Seniorów*

WARSZOWICE
2 grudnia
(1 Niedziela Adwentu)
po nabożeństwie

*Przedświąteczne
Spotkanie
Seniorów*

ŻORY
9 grudnia
(2 Niedziela Adwentu)
po nabożeństwie

Kontakt

Proboszcz - ks. Bartosz Cieślak
tel. **32/435 01 24** kom. **502 311 641**
e-mail: bartosz.cieslar@luteranie.pl

ŻORY

ul. Osińska 4
44-240 Żory
tel/fax **32/435 01 24**;
e-mail: zory@luteranie.pl

konto:
09 8456 0009 2001 0000 0475 0001

Katecheta –
mgr teol. Tomasz Marek
tel. **506 147 506**

WARSZOWICE

ul. Boryńska 1
43-254 Warszowice
tel/fax **32/435 01 24**;
e-mail: warszowice@luteranie.pl

konto:
42 8447 0005 0003 6562 2000 0001

Kancelaria parafialna:

poniedziałek **9:00-12:00 i 20:00-20:30**

wtorek: **9:00-12:00**

środa: kancelaria nieczynna

czwartek: kancelaria nieczynna (odwiedziny duszpasterskie)

piątek: **9:00-12:00 i 15:00-16:00**

niedziela: **po nabożeństwie**

Parafialne strony internetowe:

www.zory.luteranie.pl/zory
www.facebook.com/PEAZory

www.zory.luteranie.pl/warszowice
www.facebook.com/PEAWarszowice

Skład i redakcja Biuletynu: Szymon Samoraj
(tel. 602 598 130 e-mail: szymon.samoraj@gmail.com)

Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania poprawek i skrótów materiałów wykorzystanych w Biuletynie Parafialnym

Kącik dla dzieci

